

Utdrag av Statsministerens foredrag i Tønsberg 3. september 1985 om sosialpolitikken.

Debatten om sosialpolitikken er nå blitt preget av sterke selvmotsigelser og grunnløse utfall fra Arbeiderpartiet. Vi har hørt om og om igjen at Regjeringspartienes skattelettelse har redusert de offentlige inntektene så sterkt at det har undergravet mulighetene for å løse de sosiale oppgavene.

Samtidig har vi fått høre at det egentlig ikke har vært noen særlige lettelse; skattyterne må bare betale omtrent det samme på andre måter. Arbeiderpartiet hevder med andre ord at det er store skadevirkninger av skattelettelse som det samtidig hevder ikke har vært! Og nå får vi høre at Arbeiderpartiet ikke vil øke skattetrykket. Men hvordan kan de da fortsette med å gi skattelettelsene ansvaret for at det er udekkede sosiale behov?

Virkeligheten er helt anderledes enn Arbeiderpartiet vil innrømme: Det er gitt skattelettelse. De har bidratt til økonomisk vekst. Derfor har de ikke svekket mulighetene for å løse sosiale oppgaver, men styrket dem. Samtidig går motparten til kraftige angrep fordi de mener at særfradragene for pensjonistene er for små. Men det har jo vært engighet mellom Arbeiderpartiet og regjeringspartiene om dette. Vi har lagt størst vekt på å øke fradrag for de pensjonistene som har lavest inntekt. Det har Arbeiderpartiet sagt seg enig i. Dessuten har vi gjennomført lettelse for alle, som også kommer pensjonister til gode. Vi vil

at pensjonister fortsatt skal betale lavere skatt enn andre med samme inntekt.

Nå kommer Arbeiderpartiet med store løfter til pensjonistene. Men det har ikke regnet med at løftene skal koste noe mer enn Regjeringen allerede har avsatt til disse formål. Slike overbud som det ikke er regnet med penger til, er jo ikke særlig troverdige! Vi vil at pensjonistenes inntekter skal øke i takt med den alminnelige velstandsutviklingen og har allerede tatt hensyn til de utgiftene det vil kreve.

Men husk hvordan det gikk sist gang Arbeiderpartiet vant et valg på store løfter, i 1977. Da lovet Arbeiderpartiet at pensjonene skulle øke 6% mer enn prisene, pr. år i fire år! De to siste årene i Arbeiderpartiets regjeringstid kom den reelle økningen med under en sjettedel av det som Arbeiderpartiet selv hadde lovet!

Sporene fra Arbeiderpartiets uansvarlige overbudspolitikkk skremmer. Man gjør klokt i å holde seg til det troverdige, ansvarlige borgerlige alternativ!